

AKT ZAWIERZENIA MATCE BOŻEJ Z OKAZJI 1050. ROCZNICY CHRZTU POLSKI

Wielka Boga-Człowieka Matko, Niepokalana Dziewico Maryjo, Matko Kościoła i Królowo Polski, Matko naszego zawierzenia!

1. Na drodze naszych dziejów mijają kolejne lata zmagania synów i córek polskiej ziemi o wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii, o wierność Kościołowi i jego Pasterzom, o wierność naszemu chrześcijańskiemu dziedzictwu.

Pośród tych trosk, wysiłków i zmagania nadeszła dla nas – jako umocnienie – tysiąc pięćdziesiąta rocznica Chrztu Polski. Jest ona dla nas stosowną okazją do wyrażenia – z całym Kościołem katolickim w Polsce – naszej wdzięczności i uwielbienia dla Boga w Trójcy Świętej Jedyne. Za włączenie w minionych wiekach dziesiątków milionów naszych rodaków w nurt życia wiecznego.

W tym ważnym momencie historii zbawienia, który ma swoje reperkusje dla naszych rodaków w Polsce i poza jej granicami, uświadamiamy sobie jednocześnie nowe wyzwania, jakie niesie ze sobą współczesność. W świecie – w którym wielu naszych braci i sióstr w wierze przyczynia się do budowania lepszego świata, ale i cierpi, a nawet oddaje życie za Chrystusa – odczuwamy palącą potrzebę ponownego zawierzenia się Chrystusowi dzięki Twemu wstawiennictwu, O Niepokalana Dziewico. Tym samym przypominamy, że program duchowej odnowy Polaków, wyrażony w milenijnym Ślubach Jasno-górskich pozostaje nadal aktualny.

2. W Obliczu Boga w Trójcy Świętej Jedyne, w głębokim zjednoczeniu z Głową Kościoła Rzymskokatolickiego, Ojcem Świętym Franciszkiem i Księżmi Biskupami – Pasterzami Kościoła w Polsce, my, wierni parafii pod wezwaniem ... w ... wraz z naszymi duszpaste-rzami, oddajemy siebie samych, nasze rodziny, wspólnoty i całą naszą

parafię w Twoją wieczystą, macierzyńską niewolę miłości. Natchnij nadprzyrodzonym duchem pobożności naszą parafię, ochraniaj jej lud od grzechów i nieszczęść, a duszpasterzy umacniaj i uświęcaj swymi łaskami. Oddajemy też Tobie, nasza Matko i Królowo, wszystkie dzieci Boże ochrzczonego narodu i wszystko, co Polskę stanowi, za wolność Kościoła w świecie i ojczyźnie naszej, ku rozszerzaniu się Królestwa Chrystusowego na ziemi.

Oddając się dzisiaj Tobie – Bogarodzico i nasza Matko – jesteśmy przekonani, że w ten sposób jak najlepiej zabezpieczymy całą naszą chrześcijańską, osobistą i narodową przyszłość. Jesteśmy bowiem święcie przekonani – podobnie jak nasi ojcowie – że Ty, O Maryjo, jesteś dla każdego i każdej z nas „przedziwną pomocą i obroną” na drogach naszej chrzcielnej wierności Chrystusowi, naszemu Zbawicielowi.

3. Oddani Tobie w niewolę pragniemy czynić w naszym życiu osobistym, rodzinnym i społecznym nie wolę własną, ale wolę Twoją i Twojego Syna, która jest samą Miłością.

Postanawiamy jak najwierniej naśladować przykład Twojego życia; przykład służby Bogu i ludziom, przykład wiary, nadziei i miłości, przykład troski o zbawienie każdego człowieka.

Wpatrzeni w przykład życia i wsłuchani w nauczanie naszych wielkich Pasterzy – Świętego Papieża Jana Pawła II i Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego, ponawiamy dziś nasze przymierze z Tobą. Pragniemy, aby duch papieskiego „Totus Tuus” i prymasowskiego „Wszystko postawiłem na Maryję” stale w nas przebywał.

4. W duchu tego zawierzenia pragniemy coraz bardziej rozwijać w każdym i każdej z nas – osobiście i w całym Ludzie Bożym – przymierze chrzcielne z Bogiem. Chcemy otwierać się na światło wiary, która rodzi się ze słuchania Bożego słowa i owocuje świadectwem życia.

Pragniemy – jak uczył nas Święty Jan Paweł II – kształtować dojrzałe wspólnoty kościelne (nasze rodziny, stowarzyszenia i parafie), „w których wiara ujawnia się i urzeczywistnia jako przyłgnięcie do

Osoby Chrystusa i do Jego Ewangelii, jako spotkanie i sakramentalna komunია z Chrystusem, jako życie w duchu miłości i służby”.

Jako świeccy katolicy, pragniemy głosić Ewangelię przez przykład życia zakorzenionego w Chrystusie i przeżywanego w realiach świeckich; w rodzinie, przez profesjonalne zaangażowanie w dziedzinę pracy, kultury, sztuki i nauki, przez wypełnianie obowiązków społecznych, ekonomicznych i politycznych.

Podobnie jak ukrzyżowany Jezus, który zniósł podziały, wprowadzając pokój i pojednanie „przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości” (Ef 2,16), tak i my – poprzez przebaczenie naszym winowajcom – chcemy stać się budowniczymi pokoju w naszym środowisku, w ojczyźnie i świecie.

Chcemy wreszcie stawać się coraz bardziej wyrazicielami tej powszechnej komunii, czyli powszechnej więzi nie tylko między ludźmi, ale również między wszystkimi stworzeniami świata, które „będąc stworzonymi przez tego samego Ojca, są zjednoczone niewidzialnymi więzami i tworzą rodzaj uniwersalnej rodziny. Gdzie żaden z bytów stworzonych nie wystarcza sobie samemu. Gdzie istnieją one we wzajemnej zależności od siebie, by się uzupełniać, służąc jedne drugim. Łącząc troskę o środowisko ze szczerą miłością człowieka.

5. Abyśmy mogli wprowadzić w życie te postanowienia, pragniemy oprzeć naszą wiarę na Twojej wierze, by w naszej codzienności rozpoznawać wyraźnie głos Boga i Jego zbawcze wezwanie, by nasze serca były ciągle otwarte na dary Bożego miłosierdzia.

Przyjmij, nasza Matko i Królowo, ten akt naszego zawierzenia, którym pragniemy zabezpieczyć Kościół Święty w nowym tysiącleciu, a nienaruszony skarb wiary przekazać nadchodzącym pokoleniom. Niech będzie on naszą odpowiedzią na Twoją matczyną miłość do naszej ojczyzny. Niech w Twoim Niepokalanym Sercu na nowo odśloni się dla wszystkich światło zbawczej nadziei. Amen.